

ШКІЛЬНА СТЕЖИНА

ЩОМІСЯЧНА ГАЗЕТА ЄМІЛЬЧИНСЬКОЇ ЗОШ І-ІІІ СТУПЕНІВ №1

ВИПУСК № 59,
ТРАВЕНЬ 2015 РОКУ

ШКОЛА ВИХОВАЛА ПАТРІОТІВ

Наша школа виховує справжніх патріотів. Доказом цього є Подяки, які надійшли на адресу школи від військових частин, які захищають цілісність і єдність нашої країни на сході. В них – розповіді про мужність і відвагу наших випускників: Поляновського В'ячеслава та Зарудного Богдана. Тексти Подяк наводимо повністю.

Подяка Шановні Вчителі!

Від керівного складу 5 механізованого батальйону 24 окремої механізованої бригади імені князя Данила Галицького висловлюємо свою вдячність і кажемо величезне людське спасибі за виховання та навчання військовослужбовця Поляновського В'ячеслава Вікторовича, який у стінах вашої школи виріс справжнім захисником та патріотом своєї Батьківщини. Завдяки набутим знанням гідно примножує ратну славу покоління захисників рідної землі, підтримує високий авторитет Збройних сил України. Надіємся,

що завдяки Вашій наполегливій праці із стін школи вийде у світ не одне покоління патріотів України.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, родинного затишку та

злагоди. Нехай ваша турбота і надалі допомагає учням на життєвому шляху.

З повагою Командир 5МБ 24 окремої механізованої бригади полковник П.Р.Синишин.

Лист-подяка

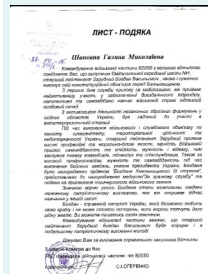
Шановна Галина Миколаївна!

Командування військової частини В2050 з великою вдячністю повідомляє Вам, що випускник Ємільчинської середньої школи №1, старший лейтенант Зарудний Богдан Васильович, чесно і сумлінно виконує свій конституційний обов'язок перед Батьківщиною.

З перших днів служби призову за мобілізацією, він приймає найактивнішу участь у забезпеченні боєздатності підрозділу, наполегливо та самовіддано навчає військовій справі підлеглий особовий склад.

З активізацією діяльності незаконних збройних формувань у східних областях України, був задіяний до участі в антитерористичній операції.

Під час виконання військового і службового обов'язку по захисту суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості України, старший лейтенант Зарудний проявив високі професійні та морально-ділові якості, вірність Військовій присязі, самовідданість та стійкість, мужність і відвагу, чим заслужив повагу ко-

мандирів, підлеглих та співслужбовців. Також за високий професіоналізм, мужність та самовідданість під час виконання бойових завдань, указом

президента України Богдана було нагороджено орденом «Богдана Хмельницького III ступеня», представлено до нагородження медаллю «За зразкову службу» та подано на присвоєння позачергового військового звання.

Значною мірою успіхи Богдана стали можливими завдяки належному патріотичному вихованню, яке він отримав під час навчання у вашій школі.

Богдан – справжній патріот України, який безмежно любить свою країну і не може стояти осторонь, коли вороги топчуть його рідну землю. Ви можете пишатись своїм земляком.

Командування військової частини вважає, що старший лейтенант Зарудний Богдан Васильович буде взірцем і в подальшому патріотичному вихованні молоді. Дякуємо вам за виховання справжнього захисника Вітчизни.

З щирою повагою до Вас
ТВО командира військової частини п/п В2050 підполковник С.І.Огеренко

ДЕРЕВО МИРУ

29 квітня 2015 року наш 6-А клас підтримав Всеукраїнську акцію в пам'ять загиблих воїнів-земляків в зоні АТО. Нам доручили посадити дерево миру в шкільному садку. Разом з класним керівником Боровик Ніною

Олексіївною ми купили яблуньку, жовто-блакитні стрічки і стали до роботи. Хлопці викопали ямку, ми посадили дерево, щедро поливши його водою. Потім навколо дерева посіяли чорнобривці, щоб наше дерево було уквітчане.

Вже наше деревце трішки зросло.

деревом.

Ми також зробили фотографію, а через п'ять років ми зробимо ще одну фотографію, бо вже на той час наше деревце буде міцним

Кейбіс Вікторія, 6-А клас

Ми України діти

*За синє небо, за жовте колосся,
Боротися треба, щоб краще жилося.*

Наша країна переживає нелегкі часи. Підростає покоління опинилося в пастці реальних подій війни. І, щоб якось допомогти пережити біль, радіти життю і будувати міцну Україну, з її безкраїми ланами золотого пшениці, вічнозеленими Карпатами, Чорним морем, голубоокими озерами Волині, жагучим південним степом, в Ємельчинській школі І-ІІІ ст. № 1 проходив тиждень психології. Тема співзвучна сьогоднішнім подіям «Україна – наша велика родина!»

Ми часто згадуємо те місце, де народилися. Душевний трепет і велика любов переповнює наше серце, коли ми бачимо материнські сльози. Так хочеться, щоб кожна сім'я була щасливою. Нам, як ніколи, потрібно об'єднатися і разом творити майбутнє наших дітей.

Розпочався психологічний тиждень після великого християнського свята Великодня, від якого кожна людина че-

кає Божої благодаті і віри у воскресіння і розквіту України як держави. На святковій лінійці із гордістю та вірою учні випромінювали дух патріотизму, який звучав у девізах кожного класу, та гімном України. Із захопленням діти взяли участь в акції «Я- українець» та висловлювали свої почуття на «Паркані думок». Урочисто та святково пройшло вручення державного прапора, на якому кожен клас «вікарбовував» слова вдячності, героїзму, любові та підтрим-

ки воїну-солдату. Із задоволенням учні нашої школи створювали стінгазети, виставки малюнків, цілі шедеври патріотичного мистецтва, які будуть передані нашим землякам на Схід. Кожне дитяче обличчя було сповнене радістю за свої добрі справи та невеличкий внесок для процвітання рідної, єдиної, неповторної України.

Що ж це сталося з нами, люди,
Це ж як, так? Як нічого не буде?
Ні річок, ні гаїв, ні криниць,
Ні комах, ані птахів, ні птиць,
Ні квітів, жучків, ні повітря,
Ні людей?...

Хоч тепер вже повірте!
Зупинити останній є шанс.
Оглянімось – благаємо вас!
Все задумано мудро в природі:
Жити всьому у мирі і згоді!...

*Марина Андріївна Матяш, психолог
Ємельчинської ЗОШ №1*

Дякую, що подарували НАМ МИР

Швидко плине час. Важкі роки Другої Світової війни поступово віддаляються від нас, але подвиг тих, хто пролив свою кров за мир, ще й досі не згасає.

Філоненко Ольга Несторівна, учасник партизанського руху під керівництвом Михайла Наумова, є частою гостею в Ємельчинській ЗОШ І-ІІІ ступенів №1. Кожен раз, приходячи на зустріч в школу, вона ділиться з нами своїми спогадами про війну.

Вона дійсно пройшла нелег-

кий тернистий шлях. Ольга Несторівна не відчула щасливого дитинства. Їй було лише 9 років, коли в рід-

ний край прийшла війна. «Війна навіки закарбувалася в моїй пам'яті», – говорить вона. Дійсно, зморшки на обличчі вказують на поважний вік; в очах тривога, коли згадує про війну. Війна залишила слід в її душі.

Я думаю, варто просто сказати кожному ветерану: «Дякую, що подарували нам мир!»

Левченко Світлана, 9-Б клас

День української вишиванки

14 травня – День вишиванки.

Вишиванка – це давнє, українське народне мистецтво. Вишиванка в Україні завжди відігравала велику роль. Вона ніколи не була простою одежиною. Уміння прикрашати сорочки вишивкою – це було мистецтво, яке передалося із покоління в покоління. От і зараз, одягаючи її, сучасна людина ніби повертається до свого коріння та стає ближчою до свого минулого, а відповідно з цим покращує своє майбутнє. Багато дітей та дорослих підтримує ідею відзначення Дня вишиванки в Ємельчині. Біля районного будинку

культури було організовано флеш-моб, де всі його учасники були одягнені у вишиванки. Такого різноманіття і кількості вишиванок я ще ніколи не бачила.

Там були вишиванки вишиті хрестиком, гладдю, бісером. Цей факт було зафіксовано на фото, яке є ре-

кордним фото 400 осіб одночасно.

Маю надію, що цей день учасники флеш-мобу будуть пам'ятати завжди. І фото зроблене 14 травня 2015 року буде гарним прикладом і пам'яттю для майбутніх поколінь.

Я хочу на завершення сказати такі слова:

“Одягнемо, друзі, вишиванки –
Наш чарівний український стрій.
Не для когось, не для забаванок,
А для себе, вірний друже мій...”

Євтушок Альона, 7-Б клас

Я РОЗПОВІМ ВАМ ПРО МОЮ КРАЇНУ

Сьогодні я хочу вам, дорогі читачі, запропонувати думки ваших ровесників, записані на уроці російської мови. Не тому, що на українській мові їх немає, а для того, щоб ще раз сказати: ми дружний народ, прагнемо знати мову наших сусідів, і на цій мові вміємо гордитися нашою Батьківщиною.

«Я горжусь, что я — украинка. За что я люблю свою Родину? Наверное, просто за то, что я здесь родилась. Всегда с гордостью говорю, что я — украинка, и я люблю Украину...» (Левченко Светлана). «Человек рождается на свет и вместе с жизнью получает в наследство, может быть, самое ценное — Родину. У нас она одна, другой никогда не будет, как и не дано человеку прожить вторую жизнь. Её не выбирают по вкусу, как и мать: уж какая ни есть, но она твоя мать, что дала жизнь, выкормила и вырастила, как смогла. Она предназначена нам судьбой, видимо, Бог знал, что наилучшее место для нашего проживания и есть Украина...» (Москальчук Марина).

«Украина — это большая страна, которая славится своими традициями, культурой, доброй и искренней душой. Наш народ трудолюбив. Ни для кого не секрет, что украинских женщин считают одними из самых красивых в ми-

ре. Украинская кухня вкусная и полезная. Борщ, сало, вареники... Кто не любит вкусно поесть? Украинцы всегда умели хорошо приготовить еду...» (Яценко Юлия).

«Для туристов есть много интересных мест, которые рассказывают о героическом прошлом украинского народа, знакомят с выдающимися людьми страны. Нигде больше не встретишь таких отзывчивых и гостеприимных людей, как у нас...» (Тульева Вита).

«В жилах украинцев течёт казачья кровь, которая несёт в себе мужество, доблесть, честь, силу воли, мудрость и братство. Казаки не раз славились подвигами во имя отечества... Удивительная природа Украины не может не влюбить. Но самое главное — это хорошие, миролюбивые люди...» (Брыж Владислав)

«Моя страна никогда не упадёт на колени. Она будет бороться с неприятностями и побеждать их...» (Ярошук Анастасия)

«Наши города очень красивые. Львов — это старинная архитектура, вкусный горячий шоколад. Киев — наша столица, интеллектуальный центр Украины. Полтава — это уютный городок, где очень чисто, именно здесь бывает праздник вареников и блинов. Именно здесь возведён памятник галушкам. Видите? Наши города по-своему интересны. А в Сумах есть кра-

сивейший дом с подвалами, оружием и своими легендами. Это те места, где я сама побывала. Я думаю, что Украина будет интересна и для туриста, и для каждого жителя страны.» (Поминчук Виктория)

«Сейчас стало модно говорить, как ты любишь свою страну и что всё в ней тебе нравится. Я скажу честно: я хоть и люблю свою страну, но мне не всё в ней нравится: и на эстраде, и в современных книгах. Мне не важно, кто из окружающих украинец, а кто — нет. Все мы живём в одной стране, ходим по одной дороге, едим одну и ту же еду, смотрим одно кино. Я никогда не задумывалась, патриотка я или нет, я просто люблю Украину. И если в жизни мне придётся уехать из Родины, я всегда буду помнить и любить её, и обязательно вернусь. Ведь здесь меня ждут моя семья, мои друзья. Здесь моя жизнь. Другой Родины мне не нужно...» (Сорока Владислава)

«Моя страна очень красивая. В ней есть, что посмотреть, в ней есть, что полюбить...» (Волнина Инна).

Уривки записала учитель
російської мови Палько

Наталія Миколаївна

ТВОРЧІСТЬ учнів школи

Весна іде, красу несе,
Все розквітає і росте,
На річці крига скресла,
Струмком вода побігла.
Деся соловейко щебече раненько
В зеленім вишневім саду.
Тварини радіють, що все ожило,
Неначе зими не було.

Спіцин Дмитро, 5-Б

Прийшла холодна зимонька,
Сніжинки впали біленькі.
Сховалося вже сонечко,
Не заглядає у віконечко.

Ткач Влада, 5-Б

Чимось вкриті хмари білі,
Наче темрява вночі,
Опадає листя жовте —
Значить осінь надворі.
Наступила осінь наша,
Вже невесело усім.
Як нам щастя не хватало
Буде гарно, як у сні.

Кашиуренко Вікторія, 5-Б

Зима, зима,
Сніжок літає,
Покрилась кригою ріка,
Пташок нема.
І лиш горобчики кружляють,
З Новим роком всіх вітають.

Зінкевич Артем, 5-Б

На уроці...

На уроці біології:
електроцити — 9-А
Зуби мають верхню і
нижню щелепи — 9-Б
Українська мова, 5 клас:
Замітка в газету:
«Сьогодні ми з класом
пошли в Музей космо-
навтики. Там ми поба-
чили ракету, супутник і
кусок луни».
З твору п'ятикласника:
«У Шевченка було тяж-
ке дитинство: не було ні
курей, ні гусей. Один
папір».

Прекрасна пора,
Павутина літає...
Бабине літо.

Темно, холодно,
Зима. Не бійся, друже!
Світанок скоро.
Розквітла сакура,
Чути спів соловейка.
Все охоплює неземна краса.

Осінська Марина, 6-Б

Тиха місячна ніч,
Соловейко співає...
Не спиться,
На душі радісно.

Радченко Денис, 6-Б

Золота осінь,
Листя літає...
Останнє тепло.

Зозуля кує
Одна однісінька
У всьому лісі.

Серпутько Анна, 6-Б

Настало літо,
Зацвіла сакура.
Приємний пейзаж.

Настав ранок.
Чути спів солов'я.
Чудовий час.

Ярошук Альона, 6-Б

Ємільчине

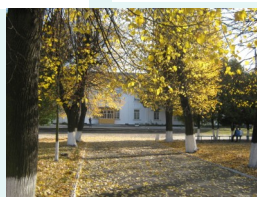
Ємільчине, Ємільчине,
Наш краю золотий!
Ім'я твоє від дівчини,
Куточку любий мій!
Твоя природа і душа
Усіх нас так чарують.
У лісі заяча нора,
Листочки око милують.
Луги, поля, озера і гаї
Усе це, звісно, маєш ти.
А Уборть наша, синьовода —
Твоя прекрасна врода.
Народ, що у тобі живе,
Прекрасний, добрий, щирий.
Люблю тебе, хай де я є.
О любий краю милий!

Бриж Владислав, 9-Б

Важливість життя

Наскільки ж важливе життя?
Напевно, не всі про це знають.
Багато людей іде в небуття
І барв життя не помічають...
Колись за волю і щастя боролись діди,
Щоб жили ми вільно, без війни,
Проливаючи кров, віддаючи життя —
Таким колись було буття.
Сьогодні не всі згадають про них —
Про тих, про тих, про тих:
Хто у вогонь, у воду йшов,
Щоб кожен з нас щастя своє знайшов.
А щастя, я певен, кожен знайде,
Якщо у вашій душі бажання є.
Пам'ятаймо про жертви солдат і бійців,
Щоб щастя й патріотизм не мали кінців.

Бриж Владислав, 9-Б

НАД СТВОРЕННЯМ ГАЗЕТИ ПРАЦЮВАЛИ:

Учасники курсів "Практичної журналістики" (керівник: Палько Наталя Миколаївна) та "Основи створення друкованих видань та їх дизайн" (керівник: Філоненко Катерина Володимирівна).

Головний редактор — Бриж Владислав
Художній редактор — Москальчук Марина

Журналісти:

Кейбіс Вікторія, Левченко Світлана, Євтушок Альона